

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 136

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 870 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției	2–4
Decizia nr. 877 din 15 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
219. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind instituirea și aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acestora	7–9
220. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind instituirea comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acestora	10–12
726. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”	13–15
★	
Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Sibiu care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2016, precum și cuantumul acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 870**

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, excepție ridicată de George Bostan în Dosarul nr. 514/1.372/2014 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și care formează obiectul Dosarului nr. 980D/2015 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din 26 noiembrie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 10 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 14 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 514/1.372/2014, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de George Bostan într-o cauză având ca obiect cererea de încuviințare a adopției.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece îngrădesc dreptul soțului la adopția copilului minor al soției, cetățeni români cu domiciliul în România, dar cu drept de muncă și rezidență în spațiul Uniunii Europene. Astfel, contrar Constituției, se instituie obligația ca adoptatorul, cetățean român, să locuiască efectiv și continuu pe teritoriul României, în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii de adopție, această cerință fiind impusă și copilului ce urmează a fi adoptat. Prin obligativitatea de a locui efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii de adopție impusă de prevederile imperative ale art. 3 și art. 4 din Legea nr. 273/2004, se creează o situație discriminatorie între cetățenii români care au drept de rezidență în străinătate și cetățenii români cu domiciliul în România și care vor să adopte copilul sau copiii soților lor.

5. În acest sens, autorul excepției susține că textele de lege criticate aduc atingere inclusiv principiilor consacrate de Convenția europeană revizuită în materia adopției de copii, adoptată la Strasbourg la 27 noiembrie 2008 și semnată de România la Strasbourg la 4 martie 2009, ratificată prin Legea

nr. 138/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 21 iulie 2011, care se referă la interesul superior al minorului de a i se asigura un mediu stabil și armonios, precum și la interesul de a reglementa dispoziții mai favorabile pentru copilul adoptat. De asemenea, se apreciază că sunt încălcate și principiile consacrate de Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994, referitoare la faptul că minorul trebuie să crească într-un mediu familial, de fericire, iubire și de înțelegere și că fiecare stat semnatar trebuie să ia, cu prioritate, măsuri corespunzătoare pentru a permite menținerea copilului în familia sa de origine.

6. În susținerea criticii de neconstituționalitate se invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 27 octombrie 1994, pronunțată în Cauza *Kroon și alții împotriva Olandei*.

7. **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov** consideră că exigența impusă de art. 3 lit. a) din Legea nr. 273/2004 cetățenilor români, potențiali adoptatori, de a avea domiciliul în România și de a locui efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare demarării procedurii de adopție încalcă dreptul la liberă circulație, instituit prin art. 25 din Constituție. De asemenea, instanța judecătorească apreciază că, prin modul de reglementare a art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004, se aduce atingere dreptului la viață intimă, familială și privată, prevăzut de art. 26 din Legea fundamentală, întrucât statul nu permite dezvoltarea unei legături familiale existente între un soț și copilul celuilalt soț, sub forma adopției copilului soțului. Instanța judecătorească apreciază că art. 3 lit. a) din Legea nr. 273/2004 și art. 4 din lege nu aduc atingere celorlalte dispoziții constituționale invocate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004

privind procedura adopției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 19 aprilie 2012, având următorul conținut:

— Art. 3 lit. a): „*În înțelesul prezentei legi, prin reședință obișnuită în România a adoptatorului/familiei adoptatoare se înțelege situația:*

a) *cetățenilor români sau cetățenilor români cu multiplă cetățenie, după caz, care au domiciliul în România, care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii de atestare; la stabilirea continuității nu sunt considerate întreruperi absențele temporare care nu depășesc 3 luni și nici cele determinate de șederea pe teritoriul altui stat ca urmare a existenței unor contracte de muncă impuse de derularea unor activități desfășurate în interesul statului român, precum și ca urmare a unor obligații internaționale asumate de România;*”;

— Art. 4 lit. a): „*În înțelesul prezentei legi, prin reședință obișnuită în România a copilului se înțelege situația:*

a) *copiilor cetățeni români cu domiciliul în România care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției;*”.

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 17 referitor la românii din străinătate, art. 26 privind dreptul la viață intimă, familială și privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 stabilesc înțelesul noțiunilor de „*reședință obișnuită în România*” a adoptatorului, respectiv a copilului, în strânsă legătură cu condițiile necesar a fi îndeplinite pentru declanșarea procedurii adopției interne. Aceste prevederi au fost introduse în cuprinsul Legii nr. 273/2004, în anul 2011, prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 233/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 7 decembrie 2011.

14. Curtea observă că, potrivit Expunerii de motive la Legea nr. 233/2011, prin acest act normativ „este revizuit cadrul normativ în materia adopției, ținând cont atât de Convenția Europeană de la Strasbourg revizuită în materia adopțiilor de copii, semnată de România la 4 martie 2009, cât și de Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată de România prin Legea nr. 84/1994, Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, din 20 noiembrie 1989, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, cât și în raport cu legislația română în domeniul protecției copilului”. Una dintre schimbările determinate de promovarea Legii nr. 233/2011 a fost „redefinirea noțiunilor de adopție internă și adopție internațională. În prezent, criteriul utilizat pentru definirea celor două noțiuni și, respectiv, diferențierea procedurilor adopției interne și a celei internaționale este cel al domiciliului. Pentru o aplicare adecvată a Convenției de la Haga, se impune însă utilizarea *criteriului reședinței obișnuite* a adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a copilului ce urmează a fi adoptat”. De asemenea, în aceeași expunere de motive se arată că „în contextul intrării țării noastre în Uniunea Europeană și al liberei circulații s-a constatat existența unor situații frecvente în care cetățeni români care au obținut un drept de ședere permanentă pe teritoriul altor state păstrează și domiciliul în România (având cărți de identitate încă valabile) sau își restabilesc domiciliul în România (deși locuiesc efectiv pe teritoriul unui stat străin) și solicită să adopte conform procedurii adopției interne. Aceste situații creează însă, ulterior finalizării adopțiilor

respective, o serie de dificultăți în ceea ce privește recunoașterea lor în statele străine și implicit asupra statutului copilului pe teritoriul statului respectiv”.

15. Sub acest aspect, Curtea reține că prevederile de lege criticate dau expresie opțiunii legiuitorului de a reglementa condiții precise, specifice, în acord cu realitățile sociale actuale, privind procedura adopției interne, distinctă de cea a adopției internaționale. Astfel, potrivit art. 2 lit. c) și d) din Legea nr. 273/2004, prin *adopție internă* se înțelege adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au reședința obișnuită în România, în timp ce prin *adopție internațională* se înțelege adopția în care adoptatorul sau familia adoptatoare și copilul ce urmează să fie adoptat au reședința obișnuită în state diferite, iar, în urma încuviințării adopției, copilul urmează să aibă aceeași reședință obișnuită cu cea a adoptatorului.

16. În aceste condiții, examinând critica de neconstituționalitate formulată în raport de art. 16 și art. 4 din Constituție, prin prisma susținerii autorului excepției că prevederile art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 creează o situație discriminatorie între cetățenii români care au drept de rezidență în străinătate și cetățenii români cu domiciliul în România și care vor să adopte copilul sau copiii soților lor, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Situația celor două categorii de persoane este în mod evident și obiectiv distinctă, adresa la care persoana fizică locuiește fiind tocmai criteriul utilizat de legiuitor pentru a stabili norme distincte referitoare la adopția internă și cea internațională.

17. Prin urmare, fiind în prezența unor situații distincte și, în mod obiectiv, a unui tratament juridic diferențiat, pe deplin justificat, Curtea constată că dispozițiile art. 16 din Constituție nu sunt încălcate.

18. Desigur, aprecierea în concret a îndeplinirii condiției legale de a locui efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni *anterioare depunerii cererii de atestare*, în cazul adoptatorului/familiei adoptatoare, respectiv ultimele 12 luni anterioare *introducerii cererii de încuviințare a adopției*, în cazul copilului, revine autorităților publice competente în procedura adopției.

19. În același timp, Curtea reține că prevederile de lege criticate nu îngăduiesc exercițiul dreptului la viață intimă, familială și privată, ci stabilesc, în acord cu interesul superior al copilului cu reședința obișnuită în România, ce urmează a fi adoptat, condițiile privind exercitarea acestui drept.

20. De altfel, Curtea observă că cetățenii români, care nu locuiesc efectiv și continuu pe teritoriul României timp de 12 luni anterioare depunerii cererii de adopție, ci au reședința în străinătate (aceasta fiind și situația autorului excepției), au deschisă posibilitatea de declanșare a procedurii adopției internaționale, conform cap. IV din Legea nr. 273/2004. Astfel, potrivit art. 52 din Legea nr. 273/2004, adopția internațională a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența Oficiului (*Oficiul Român pentru Adopții a fost desființat, fiind înființată Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, potrivit art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 21 martie 2014*) și numai în următoarele situații:

a) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu copilul pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne;

b) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român;

c) adoptatorul este soț al părintelui firesc al copilului a cărui adopție se solicită.

21. Adopția prevăzută la lit. b) este permisă numai pentru copiii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției interne și nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la lit. a), într-un termen de 2 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției interne.

22. De asemenea, Legea nr. 273/2004 instituie procedura de urmat în cazul adopției internaționale stabilind reguli privind

atestarea adoptatorului sau familiei adoptatoare din statul de primire și încuviințarea adopției internaționale de către instanța română.

23. În raport cu cele enunțate mai sus și din analiza dispozițiilor legale privind adopția internațională care dau cetățenilor români cu reședința obișnuită în străinătate posibilitatea de a adopta, în cazul îndeplinirii tuturor condițiilor legale prevăzute în cadrul acestei proceduri, Curtea constată că textele de lege supuse controlului de constituționalitate nu sunt contrare dispozițiilor art. 26 din Constituție privind dreptul la viață intimă, familială și privată.

24. În final, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 17 și art. 25 din Constituție nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Bostan în Dosarul nr. 514/1.372/2014 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și constată că prevederile art. 3 lit. a) și art. 4 lit. a) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTE

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 877

din 15 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 pentru

modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Florin Popa în Dosarul nr. 1.174/119/2014 al Tribunalului Covasna — Secția civilă, și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 896 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Prim-magistratul-asistent referă că partea Inspectoratul de Poliție Județean Covasna a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia nr. 637 din 13 ianuarie 2015 a Curții Constituționale.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că prin Decizia

nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, Curtea a admis o excepție de neconstituționalitate având același obiect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.174/119/2014, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Florin Popa în cadrul acțiunii în contencios administrativ având ca obiect anularea fișei de evaluare pentru perioada 1.12.2012—30.11.2013 și obligarea părâtului să emită o altă fișă de evaluare cu respectarea prevederilor legale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd ca procedura evaluării profesionale să fie stabilită printr-o normă administrativă, cu o putere juridică inferioară legii organice, respectiv printr-un ordin al ministrului administrației și internelor. Astfel, prin acest text normativ se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul statutului funcționarilor publici către o autoritate unipersonală din puterea executivă, și anume, ministrul administrației și internelor. De asemenea, din coroborarea art. 31, art. 73 și art. 78 din Constituție, se deduce că, în situația în care legiuitorul constituant a dispus ca un domeniu social să fie reglementat prin lege organică, acesta a urmărit ca reglementarea în cauză să fie adusă și la cunoștința publică, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Susține, astfel, că prevederile de lege criticate contravin art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție și încalcă voința legiuitorului constituant de transparentă a reglementării care are ca obiect statutul funcționarilor publici. Astfel, în aplicarea prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, ministrul administrației și internelor a emis Ordinul nr. 300/2004 și alte ordine modificatoare, pe care însă „le-a sustras cu rea-credință de la formalitățile de publicitate specifice actelor normative.” De asemenea precizează că polițistul este funcționar public cu statut special, investit cu exercițiul autorității publice. Totodată, statutul juridic al polițistului cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, polițistul fiind subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, acest element esențial privind evaluarea profesională se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Evaluarea profesională, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, se referă la modul de executare a raportului de serviciu, iar, în condițiile acordării unor calificative inferioare, este afectată executarea raportului de serviciu, putându-se ajunge chiar la încetarea acestuia. În aceste condiții, evaluarea profesională a polițistului, ținând de statutul polițistului, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică, respectiv Legea nr. 360/2002, lege specială în sensul art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. De altfel, art. 73

alin. (3) lit. p) din Constituție prevede că regimul general privind raporturile de muncă se reglementează prin lege organică. Având în vedere aceste aspecte, prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului, sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și ale art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii. Astfel, personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii de evaluare profesională.

6. **Tribunalul Covasna — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens arată că polițistul este funcționar public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din aceeași lege, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și de la dispozițiile Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, care reprezintă dreptul comun în materia statutului funcționarilor publici. Astfel, polițistul este subiectul unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002. Or, cadrul legal care reglementează procedura de evaluare a polițistului este Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 300 din 21 iunie 2004, așa cum se face trimitere prin art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002. În opinia instanței, normele privind evaluarea profesională, ținând de statutul polițistului, trebuie reglementate, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică. Dar prevederile legale criticate delegează reglementarea acestor aspecte importante privind evaluarea profesională a unui funcționar public cu statut special ministrului de resort, care este abilitat să emită ordine. Așadar, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ, care, în cazul de față, nici măcar nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, ceea ce este de natură să confere un caracter iluzoriu posibilităților autorului excepției de neconstituționalitate de a se apăra în mod eficient. Astfel fiind, și văzând că dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție prevăd că statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică, instanța apreciază că normele criticate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului pentru a stabili procedura de evaluare a polițistului.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. I pct. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 27 iunie 2011, și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea actului de sesizare și a notelor scrise ale autorului excepției se constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează prevederile art. I pct. 3 din Legea nr. 133/2011, prin care dispozițiile art. 26 din Legea nr. 360/2002 au fost completate cu alin. (3). În aceste condiții, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „Metodologia privind evaluarea polițistului se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.”

11. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale în prezenta cauză, a pronunțat Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, prin care a admis o excepție de neconstituționalitate cu același obiect, ridicată într-o altă cauză cu privire la care a fost sesizată, și a constatat că prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale. Curtea a reținut, în esență, că prin trimiterea la acte administrative, cu forță juridică inferioară legii, care să reglementeze, în absența unor norme cu forță juridică a legii organice, evaluarea activității și conduitei polițistului, textul de lege criticat încalcă prevederile cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Sunt încălcate și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului), precum și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile lacunare ale legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a derulării procedurii de evaluare.

13. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, și reținând că acest caz de inadmisibilitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional prin prezenta decizie, excepția urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

14. Deși în cauza de față Curtea va pronunța o soluție de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Florin Popa în Dosarul nr. 1.174/119/2014 al Tribunalului Covasna — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind instituirea și aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acestora

În temeiul art. 359 alin. (1) și 360 alin. (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate. Comisia este formată din 5 membri, în componența prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.050/2014 privind instituirea și aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 20 august 2014, se abrogă.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 15 februarie 2016.
Nr. 219.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA

Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

1. Secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice, coordonator al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru, președinte
2. Directorul general al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru, vicepreședinte
3. Directorul general al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru
4. Directorul general al Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru
5. Șeful Serviciului accize 1 sau, în lipsa acestuia, Șeful Serviciului accize 2 din cadrul Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru

NOTE:

În cazuri justificate, președintele Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate este înlocuit de vicepreședinte, care exercită atribuțiile președintelui, inclusiv dreptul de vot.

În cazuri justificate, membrii Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate prevăzuți la pct. 2, 3 și 4 pot desemna în scris un alt membru al comisiei, sau o persoană din cadrul direcției generale, care să exercite drepturile derivate din calitatea de membru. După caz, aceștia pot stabili și limite ale mandatului.

Un membru al Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate nu poate primi decât o singură împuternicire în baza căreia să reprezinte un alt membru al comisiei.

REGULAMENT**de organizare și funcționare a Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate****CAPITOLUL I
Prevederi generale**

Art. 1. — (1) Atribuțiile prevăzute în sarcina autorității fiscale centrale, conform prevederilor art. 360 alin. (6) de la titlul VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se realizează prin intermediul Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *Comisia*.

(2) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul direcției de specialitate cu atribuții în domenii de reglementare specifice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *direcție de specialitate*.

Art. 2. — (1) Comisia funcționează în prezența a minimum 4 (patru) membri titulari din numărul total de 5 (cinci) membri.

(2) Lucrările Comisiei vor fi conduse de președintele acesteia, care conduce și coordonează întreaga activitate a Comisiei. În cazul în care președintele Comisiei lipsește, acesta este înlocuit de vicepreședinte, care exercită atribuțiile președintelui, inclusiv dreptul de vot.

(3) Deciziile Comisiei sunt obligatorii pentru toți operatorii de produse supuse accizelor armonizate — persoane juridice, întreprinderi familiale, persoane fizice autorizate și întreprinderi individuale — care desfășoară pe teritoriul României activitățile prevăzute la titlul VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

**CAPITOLUL II
Organizarea ședințelor de lucru ale Comisiei**

Art. 3. — (1) Comisia se întrunește de cel mult două ori pe lună, pentru analiza situațiilor care impun luarea unei decizii.

(2) Comisia este convocată de președinte sau de vicepreședinte, la propunerea direcției de specialitate, în scris, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data la care va avea loc ședința Comisiei. Odată cu aprobarea ordinii de zi, președintele sau vicepreședintele, la propunerea direcției de specialitate, va stabili și persoanele ce urmează a fi invitate la ședință. Ordinea de zi aprobată va fi publicată și pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice, pentru informarea celor interesați.

(3) Convocarea Comisiei poate fi făcută în mod extraordinar și fără respectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), cu prezentarea de către direcția de specialitate a unei motivări însoțite de președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz, cu privire la situația extraordinară apărută.

Art. 4. — (1) Direcția de specialitate pune la dispoziția membrilor Comisiei, cu 3 zile lucrătoare înaintea ședinței, ordinea de zi și notele de prezentare întocmite de direcția de specialitate.

(2) În situațiile prevăzute la art. 3 alin. (3), termenul în care se vor pune la dispoziția membrilor Comisiei notele de prezentare poate fi redus.

(3) Notele de prezentare se întocmesc de direcția de specialitate în urma analizării documentației, care constă, în principal, din solicitări în vederea autorizării și/sau alte solicitări privind produsele accizabile, precum și din sesizări primite de la organele cu atribuții de control referitoare la activitatea operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul produselor accizabile.

(4) Direcția de specialitate analizează documentele prevăzute la alin. (3) sub aspectul conținutului legal obligatoriu al dosarului, înaintând Comisiei note de prezentare care conțin propuneri motivate de soluționare.

Art. 5. — (1) Notele de prezentare întocmite de direcția de specialitate se prezintă în plenul Comisiei de către președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz.

(2) Suplimentar față de nota de prezentare întocmită de direcția de specialitate, pot fi puse la dispoziția membrilor Comisiei, la cerere, orice acte care se află în documentația prevăzută la art. 4 alin. (3).

Art. 6. — (1) Comisia analizează situația prezentată, cu respectarea prevederilor prezentului regulament și ale legislației incidente în vigoare, având în vedere competențele Comisiei.

(2) Direcția de specialitate sau Comisia are dreptul de a solicita orice alte documente, declarații sau informații atât de la operatorii economici solicitanți, cât și de la instituții ale statului.

(3) Informațiile suplimentare primite conform alin. (2) în cadrul termenului de 3 zile lucrătoare, de natură să schimbe propunerile făcute de direcția de specialitate prin nota de prezentare, duc la amânarea soluționării notei de prezentare și, implicit, la reanalizarea situației de fapt, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 4 alin. (2).

(4) În cazuri excepționale, analiza informațiilor suplimentare de natură a schimba propunerile direcției de specialitate prin nota de prezentare se poate face fără amânarea soluționării cererii, cu obligativitatea menționării în procesul-verbal de ședință a motivelor care au impus soluționarea cu celeritate.

Art. 7. — (1) Comisia ia hotărâri cu votul a cel puțin 3 (trei) din numărul total de 5 (cinci) membri, care vor fi validate prin semnarea de către toți membrii prezenți în mod direct sau în baza împuternicirii acordate conform anexei nr. 1 la ordin a procesului-verbal în care sunt menționate acestea. Membrii Comisiei pot vota „pentru” sau „împotriva”.

(2) În baza hotărârilor Comisiei se emit deciziile, care se semnează de către președintele sau de către vicepreședintele Comisiei.

Art. 8. — (1) La ședințele Comisiei participă funcționari din cadrul direcției de specialitate, care vor consemna într-un registru de procese-verbale aspectele analizate și toate deciziile adoptate în cadrul ședinței.

(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, în funcție de ordinea de zi a Comisiei, câte un reprezentant din partea:

- autorităților publice centrale și/sau locale, după caz;
- Agenției Naționale de Administrare Fiscală și/sau instituțiilor subordonate acesteia;
- patronatelor producătorilor de produse accizabile sau depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) La lucrările Comisiei pot fi invitați reprezentanții autorităților care pot oferi informații relevante asupra aspectelor supuse dezbaterii Comisiei, precum și persoanele fizice sau juridice ale căror situații de fapt și de drept sunt supuse analizei Comisiei în mod direct sau prin reprezentant.

(4) Invitații participă la analiza cazurilor supuse dezbaterii Comisiei, punctele de vedere exprimate de aceștia în cadrul lucrărilor Comisiei având caracter consultativ. Invitații nu participă la luarea deciziei de către Comisie.

**CAPITOLUL III
Deciziile Comisiei**

Art. 9. — (1) Deciziile Comisiei sunt acte administrative emise numai în formă scrisă.

(2) Deciziile cuprind următoarele elemente:

- denumirea Comisiei;
- numărul deciziei și data la care a fost emisă;

c) datele de identificare ale operatorului de produse supuse accizelor armonizate;
 d) obiectul deciziei;
 e) motivele de fapt;
 f) temeiul de drept;
 g) numele și semnătura președintelui sau vicepreședintelui Comisiei, după caz;
 h) ștampila Comisiei;
 i) indicarea posibilității de a fi contestată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

Art. 10. — (1) Decizia trebuie comunicată operatorului de produse supuse accizelor armonizate căruia îi este destinată.

(2) Deciziile Comisiei vor fi comunicate în una dintre următoarele forme:

a) prin prezentarea operatorului de produse supuse accizelor armonizate sau a persoanei împuternicite de către acesta, după caz, la sediul direcției de specialitate ori la sediul autorității fiscale teritoriale, după caz, și primirea actului administrativ de către acesta/aceasta, sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ de către persoanele împuternicite de autoritățile fiscale teritoriale, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al operatorului de produse supuse accizelor armonizate sau al persoanei împuternicite de către acesta, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt: fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ și confirmarea primirii acestuia, data comunicării fiind data confirmării primirii actului administrativ.

(3) În cazul în care comunicarea deciziei nu a fost posibilă potrivit dispozițiilor alin. (2) lit. a)—c), se va recurge la comunicarea prin publicitate, prin afișarea la sediul autorității fiscale teritoriale de care aparține operatorul de produse accizabile supuse accizelor armonizate a unei copii a deciziei emise pe numele acestuia sau pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală. Decizia se consideră comunicată după expirarea unui termen de 15 zile de la data afișării sau a publicării pe pagina de internet.

Art. 11. — Decizia produce efecte din momentul în care este comunicată operatorului de produse supuse accizelor armonizate sau persoanei împuternicite de către acesta, după caz, ori la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

Art. 12. — Lipsa unuia dintre elementele deciziei referitoare la calitatea persoanei care semnează actul administrativ, numele și prenumele ori denumirea operatorului de produse supuse accizelor armonizate, a obiectului deciziei sau a semnăturii președintelui ori vicepreședintelui Comisiei, după caz, atrage nulitatea actului administrativ. Nulitatea se constată de instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 13. — Comisia poate îndrepta erorile materiale din decizie din oficiu sau la cererea operatorului de produse supuse accizelor armonizate ori a persoanei împuternicite de către acesta, după caz. Decizia corectată se va comunica potrivit prevederilor art. 10.

CAPITOLUL IV

Căi de atac

Art. 14. — (1) Împotriva deciziei Comisiei se poate formula plângere prealabilă în condițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea prealabilă formulată împotriva deciziei Comisiei, în condițiile prezentului regulament, este calea

administrativă de atac prin care se solicită autorității publice emitente reexaminarea deciziei.

Art. 15. — (1) Plângerea prealabilă se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare ale contestatarului;
 b) obiectul acesteia;
 c) motivele de fapt și de drept;
 d) dovezile pe care se întemeiază;
 e) semnătura contestatarului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit a contestatarului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Plângerea prealabilă se depune la sediul Ministerului Finanțelor Publice, în termenele prevăzute la art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care plângerea prealabilă este depusă la un organ necompetent din cadrul autorității fiscale, aceasta va fi înaintată, în termen de maximum 5 zile de la data primirii, direcției de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 16. — Plângerea prealabilă poate fi retrasă de contestatar până la soluționarea acesteia. Comisia va comunica contestatarului decizia prin care se ia act de renunțarea la plângerea prealabilă.

Art. 17. — (1) Comisia analizează plângerile prealabile în raport cu susținerile formulate de contestatar, cu dispozițiile legale invocate de acesta și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea plângerii prealabile se face în limitele sesizării.

(2) Comisia poate solicita, pentru lămurirea cauzei, punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul ministerelor sau al altor instituții și autorități.

(3) Prin soluționarea plângerii prealabile nu se poate crea o situație mai grea contestatarului în propria cale de atac.

(4) Contestatarul sau împuternicitul acestuia, după caz, pot să depună probe noi în susținerea cauzei pe tot parcursul soluționării plângerii prealabile.

Art. 18. — (1) În soluționarea plângerii prealabile, Comisia se pronunță prin decizie.

(2) Decizia emisă în soluționarea plângerii prealabile este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Art. 19. — (1) Decizia de soluționare a plângerii prealabile se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde denumirea Comisiei, numele și prenumele sau denumirea contestatarului, domiciliul fiscal al acestuia, numărul de înregistrare al plângerii prealabile la Ministerul Finanțelor Publice și obiectul cauzei.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea Comisiei în emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

(5) Decizia se semnează de către președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz.

Art. 20. — (1) Prin decizie, plângerea prealabilă va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii plângerii prealabile se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

(3) Dacă se constată neîndeplinirea unei condiții procedurale la învestirea Comisiei cu soluționarea plângerii prealabile, aceasta va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

Art. 21. — (1) Decizia privind soluționarea plângerii prealabile se comunică contestatarului în formă scrisă, în condițiile prevăzute la art. 10.

(2) Deciziile emise în soluționarea plângerilor prealabile pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind instituirea comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acestora**

În temeiul art. 359 alin. (2) și art. 361 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie comisiile teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate. Comisiile sunt formate din câte 5 membri, având componența prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 245/2012 privind instituirea comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a Regulamentului de organizare și funcționare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 22 februarie 2012, se abrogă.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 15 februarie 2016.
Nr. 220.

ANEXA Nr. 1

COMPONENTA**comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate**

1. Șeful Biroului vamal de interior/frontieră — membru președinte
2. Șeful administrației județene a finanțelor publice — membru
3. Reprezentantul Serviciului (Biroului) juridic din cadrul administrației județene a finanțelor publice — membru
4. Persoana desemnată de șeful Biroului vamal de interior/frontieră, cu atribuții de autorizare din cadrul Biroului vamal de interior/frontieră — membru
5. Persoana desemnată de șeful Biroului vamal de interior/frontieră, cu atribuții în domeniul mișcării produselor accizabile din cadrul Biroului vamal de interior/frontieră — membru

NOTĂ:

În situația în care președintele absentează de la lucrările comisiei teritoriale, acesta va desemna în scris un președinte de ședință din rândul membrilor titulari prezenți, care va exercita toate atribuțiile președintelui conform prezentului ordin, precum și pe cele ce derivă din calitatea de membru. Membrul desemnat ca președinte de ședință nu va putea transfera delegarea.

În cazul absenței unuia dintre membri, la lucrările comisiei teritoriale va participa persoana desemnată în scris de acesta, persoana ce provine din structura membrului titular, care îi va prelua atribuțiile și dreptul de vot și care nu are calitatea de membru titular.

REGULAMENT

de organizare și funcționare a comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Atribuțiile prevăzute în sarcina autorității fiscale teritoriale acordate în baza prevederilor art. 359 alin. (2) și art. 361 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se realizează prin intermediul comisiilor teritoriale pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor, denumite în continuare *comisii teritoriale*.

Art. 2. — (1) Activitatea curentă a comisiilor teritoriale se realizează prin intermediul birourilor/compartimentelor cu atribuții de autorizare din cadrul direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale/a municipiului București, denumite în continuare *birouri/compartimente de specialitate*.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, birourile/compartimentele de specialitate au drept de utilizare a sistemului pentru schimbul de date privind accizele (SEED).

Art. 3. — (1) Comisiile teritoriale funcționează în prezența tuturor membrilor, prin participarea acestora în mod direct sau în baza desemnării realizate în condițiile prevăzute în anexa nr. 1 la ordin.

(2) Lucrările comisiilor teritoriale vor fi conduse de președinții acestora, care conduc și coordonează întreaga activitate a comisiilor teritoriale. În cazul în care președinții comisiilor teritoriale lipsesc, aceștia sunt înlocuiți de alți membri delegați, care exercită toate atribuțiile președinților, conform prezentului regulament.

(3) Deciziile comisiilor teritoriale sunt obligatorii pentru toți contribuabilii care intră sub incidența prevederilor prezentului regulament — persoane juridice, asociații familiale, persoane fizice autorizate și întreprinderi individuale.

CAPITOLUL II

Organizarea ședințelor de lucru ale comisiilor teritoriale

Art. 4. — (1) Comisiile teritoriale se întrunesc, de regulă, de două ori pe lună, pentru analiza situațiilor care impun luarea unor decizii.

(2) Comisiile teritoriale sunt convocate de președinți sau de alți membri delegați, la propunerea birourilor/compartimentelor de specialitate, în scris, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data la care va avea loc ședința comisiilor teritoriale. Odată cu aprobarea ordinii de zi, președinții sau alți membri delegați, la propunerea birourilor/compartimentelor de specialitate, vor stabili și persoanele ce urmează a fi invitate la ședință.

(3) Convocarea comisiilor teritoriale poate fi făcută în mod extraordinar și fără respectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), cu prezentarea de către birourile/compartimentele de specialitate a unei motivări însușite de președinți sau de alți membri delegați, după caz, cu privire la situația extraordinară apărută.

Art. 5. — (1) Birourile/Compartimentele de specialitate pun la dispoziția membrilor comisiilor teritoriale, cu 3 zile lucrătoare înainte, ordinea de zi și notele de prezentare întocmite de acestea.

(2) În situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3), termenul în care se pun la dispoziția membrilor comisiilor teritoriale notele de prezentare poate fi redus.

(3) Notele de prezentare se întocmesc de birourile/compartimentele de specialitate în urma analizării documentației care constă, în principal, în solicitări în vederea autorizării și/sau în alte solicitări privind produsele accizabile vinuri și/sau alcool etilic, precum și în sesizări primite de la

organele cu atribuții de control referitoare la activitatea contribuabililor, alții decât contribuabilii mari și mijlocii, pentru producția exclusivă de vinuri, precum și referitoare la activitatea micilor distilerii.

(4) Birourile/Compartimentele de specialitate analizează documentele prevăzute la alin. (3) sub aspectul conținutului legal obligatoriu al dosarului, înaintând comisiilor teritoriale note de prezentare, care conțin propuneri motivate de soluționare.

(5) În situația în care din analiza documentelor și a legislației în vigoare birourile/compartimentele de specialitate nu pot face o propunere motivată pe care să o supună spre dezbateri comisiilor teritoriale, acestea din urmă vor analiza notele de prezentare și în absența unei propuneri.

Art. 6. — (1) Notele de prezentare întocmite de birourile/compartimentele de specialitate vor fi prezentate în plenul comisiilor teritoriale.

(2) Suplimentar față de notele de prezentare întocmite de birourile/compartimentele de specialitate pot fi puse la dispoziția membrilor comisiilor teritoriale, la cerere, orice acte care se află în documentația prevăzută la art. 5 alin. (3).

Art. 7. — (1) Comisiile teritoriale vor analiza situațiile prezentate, cu respectarea prevederilor prezentului regulament și a legislației incidente în vigoare, având în vedere competențele comisiilor teritoriale.

(2) Birourile/Compartimentele de specialitate sau comisiile teritoriale au dreptul de a solicita orice alte documente, declarații sau informații, atât de la operatorii economici solicitanți, cât și de la instituții ale statului.

(3) Informațiile suplimentare oferite de membrii comisiilor teritoriale sau de alte organe sau instituții ale statului în cadrul termenului de 3 zile lucrătoare, de natură să schimbe propunerile făcute de birourile/compartimentele de specialitate, prin notele de prezentare, duc la amânarea soluționării notelor de prezentare și implicit la reanalizarea situației de fapt, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 5 alin. (2).

(4) În cazuri excepționale, analiza informațiilor suplimentare de natură a schimba propunerile birourilor/compartimentelor de specialitate prin notele de prezentare se poate face fără amânarea soluționării cererilor, cu obligativitatea menționării în procesul-verbal de ședință a motivelor care au impus soluționarea cu celeritate.

Art. 8. — (1) Comisiile teritoriale iau hotărâri cu votul a cel puțin 3 (trei) din numărul total de 5 (cinci) membri, care vor fi validate prin semnarea de către toți membrii prezenți în mod direct sau în baza împuternicirii acordate, conform anexei nr. 1 la ordin, a procesului-verbal în care sunt menționate acestea. Membrii comisiilor teritoriale pot vota „pentru”, „împotriva” sau se pot abține de la vot.

(2) În baza hotărârilor comisiilor teritoriale se emit deciziile, care se semnează de către președinții comisiilor teritoriale, indiferent dacă aceștia au condus sau nu ședințele la care s-au luat respectivele hotărâri.

(3) În cazuri justificate, președinții comisiilor teritoriale pot delega altor membri delegați atribuția prevăzută la alin. (2).

Art. 9. — (1) La ședințele comisiilor teritoriale participă funcționari din cadrul birourilor/compartimentelor de specialitate, care vor consemna într-un registru de procese-verbale aspectele analizate și toate deciziile adoptate în cadrul ședințelor.

(2) La lucrările comisiilor teritoriale pot fi invitați, după caz, în funcție de ordinea de zi a comisiilor teritoriale, reprezentanții autorităților care pot oferi informații relevante asupra aspectelor

supuse dezbaterii comisiilor teritoriale, precum și persoanele fizice sau juridice ale căror situații de fapt și de drept sunt supuse analizei comisiilor teritoriale în mod direct sau prin reprezentant.

(3) Invitații participă la analiza cazurilor supuse dezbaterilor comisiilor teritoriale, punctele de vedere exprimate de aceștia în cadrul lucrărilor având caracter consultativ. Invitații nu participă la luarea deciziilor de către comisiile teritoriale.

CAPITOLUL III

Deciziile comisiilor teritoriale

Art. 10. — (1) Deciziile comisiilor teritoriale sunt acte administrative emise numai în formă scrisă.

(2) Deciziile comisiilor teritoriale cuprind următoarele elemente:

- a) denumirea comisiei teritoriale;
- b) numărul deciziei și data la care a fost emisă;
- c) datele de identificare ale operatorului economic;
- d) obiectul deciziei;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și semnătura președintelui sau a altui membru delegat, după caz;
- h) ștampila comisiei teritoriale;
- i) indicarea posibilității ca decizia să fie contestată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

Art. 11. — Decizia trebuie comunicată operatorului economic căruia îi este destinată, potrivit procedurii prevăzute la art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Decizia produce efecte din momentul în care este comunicată operatorului economic căruia îi este adresată sau persoanei împuternicite de către acesta, după caz, ori la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

Art. 13. — Lipsa unuia dintre elementele deciziei referitoare la calitatea persoanei care semnează actul administrativ, a numelui și prenumelui ori a denumirii operatorului economic căruia îi este adresată, a obiectului deciziei sau a semnăturii președintelui ori membrului delegat, după caz, atrage nulitatea actului administrativ. Nulitatea se constată de instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 14. — Comisiile teritoriale pot îndrepta erorile materiale din deciziile emise, din oficiu sau la cererea operatorilor economici cărora le sunt adresate ori a persoanelor împuternicite de către aceștia, după caz. Deciziile corectate se vor comunica, potrivit prevederilor art. 11.

CAPITOLUL IV

Căi de atac

Art. 15. — (1) Împotriva deciziilor comisiilor teritoriale se pot formula plângeri prelabile în condițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerile prelabile formulate împotriva deciziilor comisiilor teritoriale, în condițiile prezentului regulament, sunt căi administrative de atac prin care se solicită autorității publice emitente reexaminarea deciziilor.

Art. 16. — În situația în care operatorul economic căruia îi este adresată sau persoana împuternicită de către acesta, după caz, contestă decizia de suspendare, revocare ori anulare a autorizației sau orice alte decizii emise de comisiile teritoriale, efectul deciziei nu se suspendă de drept până la soluționarea contestației de către comisiile teritoriale în cadrul procedurii prelabile prevăzute de legislația în domeniu, potrivit art. 369 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — (1) Plângerea prelabilă se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare ale contestatarului;
- b) obiectul plângerii prelabile;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura contestatarului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatarului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Plângerea prelabilă se depune la sediile direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale competente, în termenele prevăzute la art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care plângerea prelabilă este depusă la un organ necompetent din cadrul autorității vamale, aceasta va fi înaintată, în termen de maximum 5 zile de la data primirii, direcțiilor județene pentru accize și operațiuni vamale competente.

Art. 18. — Plângerea prelabilă poate fi retrasă de contestatar până la soluționarea acesteia. Comisiile teritoriale îi vor comunica contestatarului decizia prin care se ia act de renunțarea la plângerea prelabilă.

Art. 19. — (1) Comisiile teritoriale analizează plângerile prelabile în raport cu susținerile formulate de contestatar, cu dispozițiile legale invocate de acesta și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea plângerii prelabile se face în limitele sesizării.

(2) Comisiile teritoriale pot solicita, pentru lămurirea cauzei, punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul ministerelor sau al altor instituții și autorități.

(3) Prin soluționarea plângerii prelabile nu i se poate crea o situație mai grea contestatarului în propria sa cale de atac.

(4) Contestatarul sau împuternicirii acestuia, după caz, pot să depună probe noi în susținerea cauzei pe tot parcursul soluționării plângerii prelabile.

Art. 20. — (1) În soluționarea plângerii prelabile, comisiile teritoriale se pronunță prin decizie.

(2) Decizia emisă în soluționarea plângerii prelabile este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Art. 21. — (1) Decizia de soluționare a plângerii prelabile se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea comisiei teritoriale, numele și prenumele sau denumirea contestatarului, domiciliul fiscal al acestuia, numărul de înregistrare al plângerii prelabile la direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale și obiectul cauzei.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept, care au format convingerea comisiei teritoriale în emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

(5) Decizia se semnează de către președinte sau alt membru delegat, după caz.

Art. 22. — (1) Prin decizie, plângerea prelabilă va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii plângerii prelabile, se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

(3) Dacă se constată neîndeplinirea unei condiții procedurale la investirea comisiei teritoriale cu soluționarea plângerii prelabile, aceasta va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

Art. 23. — (1) Decizia privind soluționarea plângerii prelabile se comunică contestatarului în formă scrisă, în condițiile prevăzute la art. 11.

(2) Deciziile emise în soluționarea plângerilor prelabile pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”

Având în vedere dispozițiile:

— art. 41 alin. (2) și (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul, conținutul, precum și instrucțiunile de completare a formularului (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”, cod 14.13.03.13, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Caracteristicile de tipărire, modul de utilizare și de arhivare ale formularului de la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — La data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.994/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2013, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Daniel Diaconescu,
vicepreședinte

 Agenția Națională de Administrare Fiscală	Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit	012 Nr de operator de date cu caracter personal – 759
--	--	--

I. DATE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI											
DENUMIRE / NUME, PRENUME											
COD DE IDENTIFICARE FISCALĂ											
DOMICILIUL FISCAL											
Județ				Sector			Localitate				
Strada						Nr.			Bloc		
Et.	Ap.		Cod Poștal				Telefon				
Fax						E-mail					

II. DATE DE IDENTIFICARE A ÎMPUTERNICITULUI											
DENUMIRE / NUME, PRENUME											
COD DE IDENTIFICARE FISCALĂ											

III. În temeiul dispozițiilor art. 41 alin.(2) și (3) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: ☐ Optez pentru sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit, cu plăți anticipate trimestriale, începând cu anul fiscal _____*). ☐ Renunț la opțiunea pentru sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit, cu plăți anticipate trimestriale, începând cu anul fiscal _____.											
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

<i>Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete</i>											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Numele persoanei care face declarația											
Funcția											
Semnătura											

Se completează de personalul organului fiscal											
Organ fiscal											
Număr înregistrare			Data înregistrare			/		/			
Numele persoanei care a verificat											

*) Opțiunea este valabilă pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi.

Cod: 14.13.03.13.

¹⁾ Formularul (012) este reprodus în facsimil.

INSTRUCȚIUNI
de completare a formularului (012) „Notificare privind modificarea
sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”

Formularul (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit” se utilizează de către contribuabilii, plătitori de impozit pe profit, pentru efectuarea opțiunii de aplicare a sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit, respectiv, pentru renunțarea la această opțiune.

Formularul (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit” se depune la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie, inclusiv, a anului fiscal pentru care se solicită aplicarea sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit, respectiv a anului fiscal pentru care se renunță la opțiunea de aplicare a acestui sistem.

Contribuabilii care au optat pentru anul fiscal modificat depun la organul fiscal competent formularul (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”, în termen de 30 de zile de la începutul anului fiscal modificat.

Opțiunea efectuată pentru aplicarea sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi.

Formularul se completează în două exemplare, înscriindu-se cu majuscule, citeț și corect, toate datele prevăzute. Un exemplar se depune la organul fiscal competent, direct la registratură sau la poștă, prin scrisoare recomandată, iar un exemplar se păstrează de către contribuabil.

Completarea formularului se face astfel:

Secțiunea „I. Date de identificare a contribuabilului”

Rândul „Denumire/Nume, prenume” se completează cu denumirea contribuabilului plătitor de impozit pe profit.

Rândul „Cod de identificare fiscală” se completează cu codul de identificare fiscală atribuit contribuabilului, potrivit legii.

Rândul „Domiciliul fiscal” se completează cu datele privind adresa domiciliului fiscal al contribuabilului.

Secțiunea „II. Date de identificare a împuternicitului”

Rândul „Denumire/Nume, prenume” se completează cu denumirea/numele, prenumele împuternicitului desemnat de contribuabil, potrivit legii.

Rândul „Cod de identificare fiscală” se completează cu codul de identificare fiscală atribuit împuternicitului, pentru activitatea proprie.

Secțiunea III se completează bifând, după caz, caseta corespunzătoare:

a) exprimării opțiunii de aplicare a sistemului anual de declarare și de plată a impozitului pe profit, cu plăți anticipate trimestriale, potrivit art. 41 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Opțiunea efectuată pentru aplicarea sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi.

b) renunțării la opțiunea de aplicare a sistemului anual de declarare și de plată a impozitului pe profit, cu plăți anticipate trimestriale și solicitarea aplicării sistemului de declarare și plată trimestrială a impozitului pe profit, potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 2

Caracteristicile de tipărire, modul de utilizare
și de arhivare a formularului (012) „Notificare privind modificarea
sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”

1. Denumire: „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit” (012)
2. Cod: 14.13.03.13
3. Format: A4/t1
4. Caracteristici de tipărire:
 - pe o singură față;
 - se poate utiliza echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: set (2 file)
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează la comunicarea opțiunii privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit.
8. Se întocmește în 2 exemplare de către contribuabil/împuternicit/reprezentant legal.
9. Circulă:
 - originalul la organul fiscal;
 - copia la contribuabil.
10. Se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU
SERVICIUL PUBLIC DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Sibiu care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2016, precum și cuantumul acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Denumirea asociației/fundației	Județul/ Municipiul	Cuantumul subvenției aprobate
Asociația Femeilor din Sibiu	Sibiu	17.788 lei
Asociația Filantropică „Sfântul Nicolae”	Sibiu	38.500 lei
Asociația Româno-Americană pentru Promovarea Asistenței Medicale și Serviciilor Umane — ARAPAMESU	Sibiu	63.000 lei
Asociația „Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil”	Sibiu	52.500 lei
Asociația „Rut”	Sibiu	50.050 lei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

